

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

navrhovatelka: **ŽPSV s.r.o.**, IČO 06298362
sídlem Veselská 911, Ostrožské Předměstí, 687 24 Uherský Ostroh
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Ševečkou
sídlem Banskobystrická 157, 621 00 Brno

proti
odpůrkyni: **Obec Doloplazy**
sídlem Doloplazy 15, 798 26 Nezamyslice
zastoupena advokátkou JUDr. Zdeňkou Rekovou,
sídlem Komenského 1586/23, 796 01 Prostějov

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy obce Doloplazy, vydaného dne 18. 4. 2025, kterým se stanovuje místní koeficient daně z nemovitých věcí pro vymezené nemovité věci, tj. pozemky a zdanitelné stavby uvedené v Příloze č. 1 ve výši 5,

takto:

- I. Návrh *se zamítá*.
- II. Navrhovatelka *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Odpůrkyni *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Odpůrkyně vydala dne 12. 5. 2025 opatření obecné povahy, kterým se podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí (*zákon o dani z nemovitých věcí*) stanovuje místní koeficient k dani z nemovitých věcí pro vymezené nemovité věci na území odpůrkyně (*napadené OOP*). Navrhovatelka proti tomuto OOP brojí žalobou doručenou soudu dne 25. 9. 2025, neboť se týká nemovitostí ve vlastnictví navrhovatelky, a to: pozemků parc. č. st. 62/1 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 62/2 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 167 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 168 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 169 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 171 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 173 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 174 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 175 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 176 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 178 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 179 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 204 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 209 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 211 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 212 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 214 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 215 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 216 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 217 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 229 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 246 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 247 – zastavěná plocha a nádvoří, st. 253 – zastavěná plocha a nádvoří, 46/2 – ostatní plocha, 350/4 – ostatní plocha, 619 – ostatní plocha, vše v katastrálním území Doloplazy.
2. Pro uvedené nemovitosti navrhovatelky odpůrkyně stanovila koeficient 5,0, a to s výjimkou pozemků zařazených do skupiny vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyužitelných ostatních ploch.

II. Námitky navrhovatelky

3. Stanovením koeficientu 5 se zvyšuje daňové zatížení navrhovatelky a zasahuje do jejího vlastnického práva, práva podnikat a provozovat hospodářskou činnost, do principu rovnosti v právech, do principu legitimního očekávání a právní jistoty.
4. Dle navrhovatelky je napadené OOP nepřezkoumatelné. Dle judikatury NSS musí být OOP odůvodněno, obsahem odůvodnění mají být důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Nepřezkoumatelným je pak takové OOP, kde uvedené náležitosti chybí. Odpůrce odůvodnil napadené OOP velmi stručně, v pouhých třech větách, což je nedostatečné a nepřezkoumatelné. Není jasné, zda se vyšší zdanění týká vlastníků pozemků nebo budov, resp. čeho se týká zmíněná přímá či nepřímá zvýšená zátěž životního prostředí a infrastruktury. V Příloze 1 je uveden „Seznam pozemků a staveb, které jsou předmětem návrhu tohoto Opatření obecné povahy“, z čehož je zřejmé, že jde o o stavby i pozemky, nejsou ale specifikovány žádné rozdíly.
5. Dále je v odůvodnění uvedeno, že zvýšenou daní je zatížen subjekt, který je přímým či nepřímým původcem emisí, hluku, prachu, otřesů, zvýšené intenzity dopravy, aniž by byla uvedena konkrétní specifikace, míra a rozsah a dopad emisí. To není dostatečným důvodem pro zvýšení koeficientu, resp. jedná se o nepřezkoumatelné tvrzení, které nijak neodráží, že navrhovatelka v posledních letech podstatně snížila možnost emisí a ukončila i výrobu pražců.
6. Odpůrkyně uvádí tři kritéria, která rozhodují o individualizaci daně, aniž přesvědčivě a přezkoumatelně uvádí, jak je vyhodnotila. Z napadeného OOP nevyplývá hodnocení objektivních a racionálních kritérií pro stanovení místního koeficientu. Je zde sice uveden

výčet negativních vlivů, absentuje však jejich vyhodnocení ve vztahu ke konkrétním nemovitostem. Zcela nepřezkoumatelné je tedy zařazení jednotlivých nemovitostí do vyššího koeficientu.

7. Odůvodnění je tak v rozporu s metodikou ministerstva vnitra k tvorbě závazných vyhlášek a opatření obecné povahy. Zejména nebyla provedena žádná analýza dopadu činnosti navrhovatelky na život v obci, nebyla obstarána žádná měření či data ohledně hluku, prašnosti nebo vibrací. OOP je tak projevem libovůle odpůrkyně. Navrhovatelka je i vlastníkem dalšího pozemku v obci, parc. č. 505. Ten není zatížen vyšším koeficientem, navrhovatelce není zřejmé, proč některé pozemky byly pod vyšší koeficient zařazeny.
8. Odpůrkyně navrhovatelku v průběhu řízení nekontaktovala, odpůrkyně se o zvýšení koeficientu dozvěděla až v rámci vyměření daně z nemovitých věcí.
9. Odpůrkyně rovněž pochybila, pokud nemovitosti označila v rozporu s ustanovením §12e odst. 3 zákona o dani z nemovitých věcí, neboť neuvedla, že se současně jedná o označení zdanitelné stavby.
10. OOP má vůči navrhovatelce diskriminační charakter, neboť v obci Doloplazy působí více subjektů, které jsou možnými původci nejružnějších emisí, navrhovatelka však nezjistila, že by u jejich nemovitostí byl koeficient zvýšený. Byly tedy zvýhodněny. Jde také o nepřiměřený zásah do majetkové sféry navrhovatelky, k navýšení koeficientu došlo za situace, kdy nebylo doloženo, že její činnost generuje výraznou zátěž pro životní prostředí a dopravní infrastrukturu. Chybí test proporcionality.
11. OOP je v rozporu se zákonem. Stanovení koeficientu vyplývá z §12 zákona o dani z nemovitých věcí, tento institut však nesmí být zneužit k účelovému zatížení jediného subjektu bez vymezení objektivních kritérií. Odpůrkyně postupovala účelově.

III. Vyjádření odpůrkyně

12. Odpůrkyně oznámila návrh OOP veřejnou vyhláškou, vyvěšenou dne 20. 3. 2025, sňatou 3. 4. 2025. Vyhláška obsahovala poučení o možnosti podat námitky a připomínky, této možnosti nikdo nevyužil. OOP bylo opak oznámeno veřejnou vyhláškou vyvěšenou dne 18. 4. 2025, svěřenou 6. 5. 2025.
13. Účelem přijatého OOP byla individualizace výše daně z nemovitých věcí tak, aby zohlednila nerovné zatížení veřejného prostoru, sdílené dopravní infrastruktury, sledován byl i přínos pro obyvatele obce. Vyšší daní je tedy zatížen subjekt, který je původcem zvýšení zátěže životního prostředí a infrastruktury obce. Nesporné je, že navrhovatelka je vlastníkem dotčených nemovitostí.
14. Odpůrkyně nesouhlasí s tím, že je OOP nepřezkoumatelné. Je zřejmé, které nemovitosti byly dotčeny, jejich explicitní výčet je uveden v příloze, na kterou je odkázáno ve výrokové části. Mezi nemovitosti s vyšším zdaněním nebyl uveden pozemek p. č. 505, který je mimo uzavřený průmyslový areál navrhovatelky. Z odůvodnění je zřejmé, že vyšší koeficient byl stanoven ve snaze zohlednit nerovnoměrné zatížení veřejného prostoru a sdílené dopravní a technické infrastruktury proti posouzení přínosu pro občany. Navrhovatelka je provozovatelkou průmyslového závodu, nacházejícího se v zastavěném areálu obce, závod tvoří jednotný a uzavřený areál. Život v obci je dotčen zvýšenou hlučností, prašností, otřesy a zvýšenou intenzitou dopravy. Žádný další průmyslový areál se v obci nenachází.

15. Navrhovatelka v procesu pořizování OOP nevyvinula žádnou aktivitu, až nyní rozsáhle proti OP brojí. Nedostatek aktivity je nutno zohlednit. Daňový koeficient 5 byl stanoven v rámci zákonného rozpětí. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 82/2025 nemusí být v odůvodnění uvedeno, proč byl zvolen tento koeficient.
16. OOP není v rozporu se zákonem. Odpůrkyně je malou obcí o rozloze 2,9 km², navrhovatelka je jediným subjektem, který zde provozuje podnikatelskou činnost s dopady, které byly v odůvodnění OOP popsány.

IV. Posouzení věci soudem

17. Soud si k posouzení důvodnosti návrhu vyžádal od odpůrce spisovou dokumentaci k napadenému opatření obecné povahy. O návrhu soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Soud neměl pochybnosti o splnění procesních podmínek řízení a ani odpůrkyně je nezpochybňuje.
18. Opatření obecné povahy musí být řádně odůvodněno. Jak vyplývá z §68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu aplikovaného přiměřeně na základě § 174 odst. 1, v odůvodnění musí být uvedeny důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, č. 1795/2009 Sb. NSS, nepřezkoumatelné je opatření obecné povahy, v jehož odůvodnění nejsou uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a výkladu právních předpisů.
19. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 7. 2025, č.j.1 Afs 82/2025-33, vyšší daňové zatížení jen určitých nemovitostí s odůvodněním, že jde o kompenzaci negativních externalit, je zákonem aprobovaný cíl (nález pléna ÚS sp. zn. Pl. ÚS 24/23, bod 48). Nicméně stanovení koeficientu prostřednictvím opatření obecné povahy (bez odlišné zákonné úpravy) znamená, že tento akt musí splňovat všechny obecné požadavky.
20. Krajský soud konstatuje, že dle jeho názoru je v nyní projednávané věci použitelná i judikatura vztahující se primárně k přezkoumatelnosti územních plánů obcí. Dle ustálené judikatury správních soudů má odůvodnění OOP dvě úrovně. Za prvé se jedná o vlastní odůvodnění OOP a za druhé o odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Vlastní odůvodnění OOP se vyznačuje spíše obecnějším odůvodněním. Odráží se v něm především odborné požadavky a požadavky politické povahy, zde tedy relevantní důvody pro stanovení místního koeficientu pro vymezené nemovitosti. Smyslem rozhodnutí o námitkách je naopak individualizace ve vztahu ke konkrétní regulaci v kontextu konkrétních námitek. Z odůvodnění proto musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje odpůrce námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předesírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2016, č. j. 5 As 94/2015-79).
21. Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je tak třeba klást přísnější požadavky, neboť dotčené osobě by se mělo dostat přezkoumatelné odpovědi, proč její námitky nejsou

důvodné a proč z pohledu odpůrce jím navrhované řešení obстоjí i po konfrontaci s nimi. Naopak v případě pasivity navrhovatele, který námitky nepodal, bude obecnost vlastního odůvodnění opatření obecné povahy představovat zásadní nezákonnost, pro kterou je třeba jej zrušit, jen v krajních případech, pokud by bylo natolik nedostatečné, že by fakticky zcela chybělo. V takovém případě postačí, je-li z odůvodnění alespoň v nejobecnější rovině patrná představa o záměrech odpůrce (viz např. rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013–29, ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, ze dne 2. 8. 2018, č. j. 10 As 33/2018-39, nebo ze dne 23. 3. 2023, č. j. 9 As 49/2021-39).

22. Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že napadené OOP je přezkoumatelné, byť si samozřejmě lze představit podrobnější odůvodnění. Ve věci je nesporné, že navrhovatelka nepodala proti napadenému OOP námitky. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2013, č. j. 8 AOs 2/2012-59, podle kterého *„pokud účastník řízení bez objektivních důvodů neuplatní řádně své námitky, sám se tímto nedůsledným přístupem zbavuje možnosti, aby jeho námitky byly náležitě vypořádány orgánem přijímajícím napadené OOP a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.“*
23. Vzhledem k absenci námitek ze strany navrhovatelky nelze klást na odůvodnění OOP přemrštěné požadavky. I ze stručného odvodnění je jasný záměr odpůrkyně. Jde o individualizaci výše daně z nemovitých věcí tak, aby zohledňovala nerovné zatížení veřejného prostoru, sdílené dopravní a technické infrastruktury a zároveň i přínosy pro obyvatele obce. Je zřejmé, na základě jakých důvodů odpůrkyně ke stanovení místního koeficientu pro vymezené nemovité věci přistoupila. Jde o nemovitosti, na nichž je vyvíjena činnost zatěžující životní prostředí a infrastrukturu obce. Příkladem jmenovala, že původce zátěže vyvolává emise, hluk, prach, otřesy, zvýšenou intenzitu dopravy a podobně. Získané prostředky odpůrkyně hodlá využít na údržbu a opravy infrastruktury a na opatření ke snížení negativních vlivů na životní prostředí v obci. Jsou tedy zřejmé důvody, proč zvýšeným místním koeficientem zatížila vymezené nemovitosti a co s hodlá udělat s výtěžkem. Jak uvedl i Ústavní soud, jde o zákonem aprobovaný cíl (viz náleze ze dne 18. 7. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 24/23, odst. 43 ve spojení s odst. 48).
24. Z vyjádření odpůrkyně a ze správního spisu je zřejmé, že se v případě dotčených nemovitostí jedná o uzavřený průmyslový areál nacházející se v zastavěném území obce, přičemž se v obci žádný jiný obdobný areál nevyskytuje. Tato skutečnost je navrhovatelce bezesporu známá. Jistě by bylo vhodnější, aby odpůrkyně tuto skutečnost zmínila v napadeném OOP. Potom by bylo rovněž zřejmé, proč nepřistoupila k regulaci u pozemku ve vlastnictví navrhovatelky, který je mimo tento uzavřený areál. Jak již ale vyplývá z výše uvedeného, stručnost odůvodnění je akceptovatelná s ohledem na absenci námitek ze strany navrhovatelky.
25. Odpůrkyně nebyla ani povinna zdůvodňovat, proč zvolila nejvyšší možný koeficient. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2025, č. j. 1 Afs 82/2025-33, totiž platí, že odůvodnění toho, proč obec zvolila v zákonem umožněném rozptylu od 0,5 do 5 právě onu určitou výši koeficientu, nemusí opatření obecné povahy obsahovat. Jde totiž o výsledek politické úvahy, za kterou nesou zastupitelé odpůrce politickou odpovědnost. Ústavní soud v tomto ohledu odmítl „v daňových otázkách hledat věcně správné, žádoucí či optimální řešení“ a to i „z pohledu samotné výše daně (sazby daně), tj. obecně daňové zátěže.“ (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 18. 5. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 87/20, bod 110). Obdobně to platí

i pro nastavování sporného koeficientu. Není úkolem správních soudů kontrolovat, zda zvolená výše koeficientu je správná, dostatečná či optimální (bod 45 rozsudku výše uvedeného rozsudku NSS).

26. Navrhovatelka dále vznesla řadu námitek, které vytýkaly odpůrkyni, že se nezabývala hodnocením konkrétních kritérií, a to snížením emisí ze strany navrhovatelky, skutečností, že navrhovatelky přispívá k zaměstnanosti v obci, na rozvoji obce se podílí prostřednictvím darů. OOP je ve vztahu k navrhovatelce diskriminační, zasahuje o jejího práva vlastnit majetek, do principu rovnosti v právech, do práva podnikat a provozovat hospodářskou činnost. Svou povahou se jedná o námitky vztahující se k proporcionalitě přijatého řešení.
27. Soud připomíná ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které je stěžejní, zda navrhovatelka vznesla námitku týkající se proporcionality napadeného OOP v procesu jeho přijímání, resp. zda ji poprvé nevznáší až před soudem. V této konkrétní věci navrhovatelka žádné námitky proti návrhu napadeného OOP nevznesla. Judikatura přitom dovodila, že „[n]epodáním připomínek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů napadeným opatřením obecné povahy (tedy k otázce proporcionality) bez objektivních důvodů se účastníci sami zbavili možnosti, aby jejich připomínky byly náležitě vypořádány správním orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, čj. 6 Ao 5/2011-43, bod 33).
28. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, čj. 1 Ao 2/2010-116, č. 2215/2011 Sb. NSS, navrhovatelům sice pasivita v průběhu pořizování opatření obecné povahy (procesně) nebrání podat návrh na jeho zrušení, tj. nemůže být důvodem nepřipustnosti návrhu, má však v zásadě rozhodující vliv na (věcný) výsledek řízení o návrhu, a to právě takový, že jejich návrh musí být zamítnut, je-li napadána toliko proporcionalita opatření (viz také nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013 sp. zn. I. ÚS 1472/12, body 16 a 17).
29. Podle Nejvyššího správního soudu nelze po krajských soudech požadovat, aby provedly odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů na jedné straně, a ochrany vlastnictví navrhovatelů na straně druhé, pokud tuto úvahu před ním neprovedl z důvodu zaviněné pasivity navrhovatelů příslušný správní orgán. Takovýto postup by byl rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy opatření obecné povahy. Obdobné závěry zaujal Nejvyšší správní soud v mnoha svých rozhodnutích (viz judikaturu citovanou v bodě 16 rozsudku ze dne 26. 10. 2016, čj. 10 As 183/2016-35). Byť se daná judikatura týká hlavně územně plánovacích dokumentací, tak podle soudu není důvod, proč by se neměla uplatnit i při přijímání jiných opatření obecné povahy, včetně těch o stanovení koeficientu daně z nemovitých věcí, jakým je napadené OOP.
30. Soud tedy shrnuje, že navrhovatelka měla námitku nepřiměřenosti uplatnit v procesu přijímání napadeného OOP. Měla k tomu příležitost ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění návrhu napadeného OOP, který odpůrkyně vyvěsila na své úřední desce dne 20. 3. 2025. Tuto příležitost nevyužila a proti návrhu napadeného OOP vůbec žádné námitky nepodala. Tato skutečnost proto jde pouze k její tíži.
31. Námitky, že se odpůrkyně při přijímání napadeného OOP nevěnovala otázkám týkajícím se proporcionality, tedy nejsou důvodné.

32. Navrhovatelka dále namítala, že dotčené nemovitosti nebyly v napadeném OOP označeny v souladu s §12e odst. 3 zákona o dani z nemovitých věcí. Podle toho ustanovení „*zdanitelnou stavbu lze pro účely daně z nemovitých věcí označit také pouze označením pozemku způsobem podle odstavce. 1 V takovém případě se toto označení vztahuje na všechny zdanitelné stavby nacházející se na tomto pozemku, pokud je současně uvedeno, že se jedná o označení zdanitelné stavby.*“ Soud je toho názoru, že odpůrkyně nemovitosti označila v souladu s tímto ustanovením. Přílohu č. 1 OOP totiž označila jako „*Seznam pozemků a staveb, které jsou předmětem tohoto návrhu Opatření obecné povahy*“. Dále uvedla katastrální území a čísla parcel. Je tedy zřejmé, že označení pozemků se týká i všech zdanitelných staveb na těchto pozemcích.
33. Navrhovatelka rovněž namítala, že ji v průběhu správního řízení odpůrkyně nijak nekontaktovala a o stanovení koeficientu se dozvěděla až při vyměření daně. Jak soud zjistil ze správního spisu, Veřejná vyhláška – oznámení o návrhu opatření obecné povahy, kterým se stanoví místní koeficient daně z nemovitých věcí pro vymezené nemovité věci, byla odpůrkyní vyvěšena na úřední desce dne 20. 3. 2025, sňata byla dne 3. 4. 2025. Odpůrkyně tedy správně postupovala podle §172 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Samotné opatření obecné povahy pak bylo vyvěšeno na úřední desce dne 18. 4. 2025 a sňato dne 6. 5. 2025 v souladu s §173 odst. 1 správního řádu. Jiný způsob doručování správní řád v tomto případě nestanoví. Námitka tedy není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

34. Soud neshledal žádný z návrhových bodů důvodným. Zároveň nezjistil vadu, k níž by musel přihlédnout i bez námítky. Návrh na zrušení OOP proto zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá soudního řádu správního).
35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatelka v řízení úspěšná nebyla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinna zaplatit náhradu nákladů řízení vzniklých odpůrkyni. Soud přiznal odpůrkyni náhradu nákladů dle jejího vyčíslení řízení podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, §9 odst. 5, §7, §13 odst. 4), ve znění pozdějších předpisů. Odpůrkyně je totiž malá obec, nedisponující potřebným odborným aparátem. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepis vyjádření k návrhu na zrušení opatření obecné povahy, ve výši 2 × 4 620 Kč a dva režijní paušály ve výši 2 × 450 Kč a DPH, tedy 12 269 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. prosince 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Zuzanou Bystřickou ve věci

navrhovatelka: **ŽPSV s.r.o.**, IČO 06298362
sídlem Veselská 911, Ostrožské Předměstí, 687 24 Uherský Ostroh
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Ševečkou
sídlem Banskobystrická 157, 621 00 Brno

proti
odpůrkyni: **Obec Doloplazy**
sídlem Doloplazy 15, 798 26 Nezamyslice
zastoupena advokátkou JUDr. Zdeňkou Rekovou,
sídlem Komenského 1586/23, 796 01 Prostějov

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy obce Doloplazy, vydaného dne 18. 4. 2025, kterým se stanovuje místní koeficient daně z nemovitých věcí pro vymezené nemovité věci, tj. pozemky a zdanitelné stavby uvedené v Příloze č. 1 ve výši 5,

takto:

Výrok III. rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2025, č.j. 63 A 8/2025-137, ve znění: „*Odpůrkyni se náhrada nákladů řízení nepřiznává.*“ **se opravuje** tak, že správně zní: „*Navrhovatelka je povinna nahradit odpůrkyni náklady řízení ve výši 12 269 Kč, a to k rukám advokátky odpůrkyně JUDr. Zdeňky Rekové, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.*“

Odůvodnění:

36. Krajský soud v Brně vydal dne 19. 12. 2025 rozsudek č.j. 63 A 8/2025-137, kterým zamítl podaný návrh.
37. Po vydání výše uvedeného rozsudku krajský soud zjistil (k podání navrhovatelky), že ve výroku III. došlo ke zjevné nesprávnosti, neboť výrok neodpovídal odůvodnění rozsudku ani znění, v jakém byl uveden v protokolu o hlasování.
38. Tuto nesprávnost v psaní je nutno považovat za zcela zjevnou, jelikož z odůvodnění zřetelně vyplývá logická nesrovnalost a výrok je rovněž v rozporu s protokolem o hlasování. Proto krajský soud postupoval v souladu s § 54 odst. 4 s. ř. s., dle něhož předseda senátu opraví v rozhodnutí chyby v psaní, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.
39. S ohledem na skutečnost, že v označení napadeného rozhodnutí došlo ke zjevné chybě v psaní, rozhodl soud podle § 55 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 54 odst. 4 s. ř. s. tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Na základě § 106 odst. 2 s. ř. s. běží od doručení opravného usnesení znovu lhůta pro podání kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2025 rozsudek č.j. 63 A 8/2025-137.

Brno 22. ledna 2026

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu